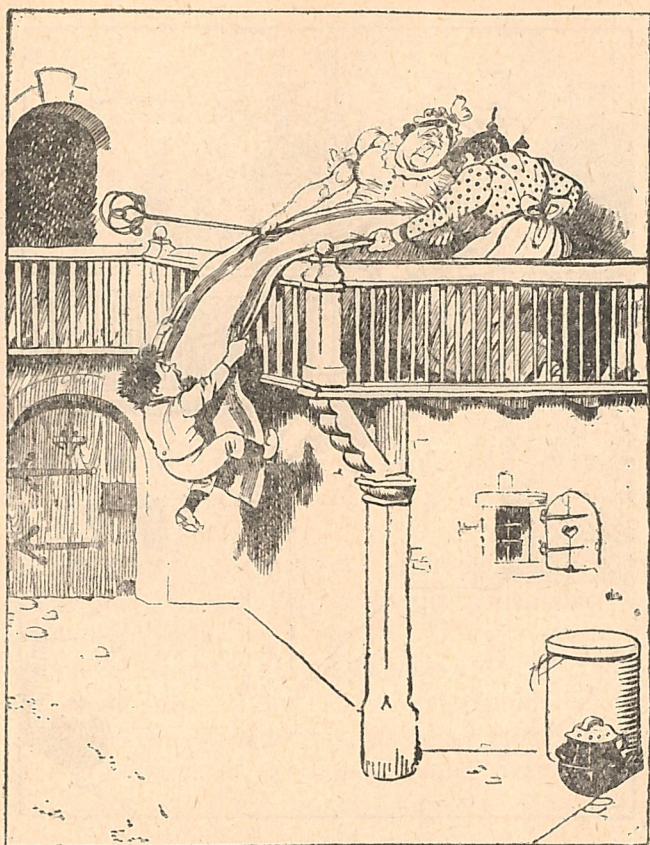

Той безгрижно си играе,
 Тегли краят и не хае
 „Ах немирник!“ рече стрина,
 „Чакай, ние сме двамина“

Пипват чергата с ржцете,
 С всички сили теглят двете
 Неусетно Крум се дига:
 Ей балкона веч достига.